

[Per Møller.]

Der er et enkelt spørgsmål i den nu foreliggende lille revision af færdselsloven, der ikke har kunnet samle enighed i udvalget, og det er spørgsmålet om, hvor lang gyldighedsperiode førerbeviser skal have. I lovforslaget er det angivet, at et førerbevis skal have gyldighed, indtil indehaveren fylder 70 år. Man har med andre ord heri anerkendt, at der skal være en grænse, at der indtræder et eller andet tidspunkt i bilistens alder, hvor helbredshensyn gør sig gældende i en sådan grad, at her må man kræve, at førerbeviset skal fornys, at der skal gennemføres de kontrolforanstaltninger af lægelig og anden karakter, der er baggrunden for at tillade, at den pågældende fortsat kan køre bil. Man har altså grænsen, og man regner det for vigtigt, at der findes en sådan grænse.

Det, der herefter er spørgsmålet, er, om det fyldte 70. år er den rigtige grænse, og på det punkt har der ikke kunnet opnås enighed i udvalget. Et mindretal mener, at man ikke i valget af den alder, der skal være grænsen, kan tillade sig at se helt væk fra de indvendinger og de betænkeligheder, man fra lægelig side har fremført. Nu er det jo givet, at lægerne i denne sag ligesom vi andre må støtte sig på et skøn; det er ikke noget, man nøjagtigt kan slå op, at når folk bliver 60, 65 eller 70 år, indtræder der et sådant forfald, at nu skal der gælde særlige regler for deres adgang til at køre bil. Der må skønnes, man må sådan i nogen grad vel også støtte sig på en fornemmelse plus på de erfaringer, som de folk, der kender dette spørgsmål bedst, har lagt frem. Der tror jeg vi må sige at lægerne har en ganske særlig baggrund for at fremføre et begrundet syn. Og det, der bl. a. er sagt fra lægelig side, er ganske enkelt, at man anser det for at være ganske uforsvarligt at gå op til det 70. år. Og når lægerne mener dette, er det ikke noget, der uden videre forpligter folketingsretten til at følge lægernes ønsker eller råd, men vi i mindretallet finder det alligevel betænkeligt uden videre at feje dette sagkyndige skøn fuldstændigt til side og anføre, at det vil vi nu ikke tage noget som helst hensyn til.

Ud fra denne grundbetragtning er det mindretal, som jeg tilhører, gået ind for

den tanke, som selvfølgelig er kompromispræget, at man burde sætte det fyldte 60. år som en naturlig grænse for kørekortenes automatiske gyldighedsperiode. Det er vor opfattelse, at man derigennem vil kunne hindre en række tilfælde, hvor folk ellers vil være i stand til at køre bil på baggrund af en helbredsmæssig tilstand, der ikke umiddelbart gør det betryggende for dem at køre bil.

Selv om det måske kun skal regnes i hundreder, er det også et moment, der må drages med ind på et tidspunkt, hvor man netop er ved at vågne op til en mere bevidst og beslutsom indsats for at skabe større trafikikkerhed herhjemme. Jeg synes, det er godt, at man er kommet væk fra den nuværende ordning, bl. a. fordi den indeholder en masse papiradministration og giver en masse besvær, men jeg synes, at hvis man sætter grænsen ved det 60. år, afskaffer man det meste af det besvær, der findes nu, men til gengæld beholder man så meget af den nugældende ordning, at der er grund til at tro, at der derved gøres trafikikkerheden en god tjeneste.

Medens vi er ved dette problem om fornyelsen af kørekortene, vil jeg i øvrigt gerne bede justitsministeren om at overveje, om der er nogen mulighed for lidt nøjere kontrol med nogle af de lægeattester, der i denne sammenhæng kommer ind i billedet. Jeg er ikke i tvivl om, at langt det største antal læger udfylder disse attester med al den omhu, som sagen kræver, men under udvalgsbehandlingen er det flere gange og fra flere sider blevet fremdraget, at der findes enkelte undtagelser, som til gengæld er så graverende, at det indebærer en virkelig trussel mod det sikkerheds-element, man netop søger at sikre i denne lovgivning.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale, at man overvejer, om ikke det 60. år var den naturlige aldersgrænse, og såfremt dette synspunkt vinder godtagelse, vil jeg anbefale at stemme for ændringsforslagene nr. 4 og nr. 7.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Må jeg takke udvalget for den grundige behandling af lovforslagene. At den har været grundig, vil fremgå deraf, at der skriftligt er besvaret, så vidt jeg husker,